

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרַעֲהַ כִּי־אֲנִי
 הַכְּבִדְתִּי אֶת־לְבוֹ וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שְׂתִי אֶתְתִּי
 אֵלֶּה בְּקִרְבּוֹ: וְלְמַעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנֵי בְנֵי וּבְנֵי־בְנֵיךָ אֶת
 אֲשֶׁר הִתְעַלְלִיתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְתִּי אֲשֶׁר־שָׂמְתִי
 בָּם וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־
 פְּרַעֲהַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים
 עַד־מָתִי מֵאַנְתָּ לְעַנֹּת מִפְּנֵי שַׁלַּח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: פז כִּי
 אִם־מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַנִּנְי מִבֵּיא מִחַר
 אַרְבֶּה בְּגִבְלֶךָ: וְכִסָּה אֶת־עֵינַי הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל
 לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאָכַל | אֶת־יִתֵּר הַפְּלִטָּה הַנִּשְׁאַרְתָּ
 לָכֶם מִן־הַבֶּרֶד וְאָכַל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֹּמַח לָכֶם מִן־
 הַשָּׂדֶה: וּמָלְאוּ בְתִיךָ וּבְתֵי כָל־עֲבָדֶיךָ וּבְתֵי כָל־
 מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם

הַיּוֹתֶם׃ עַל־הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֹּן וַיֵּצֵא מֵעַם
פְּרַעֲיָה׃ וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פַרְעֹה אֵלָיו עַד־מָתִי יִהְיֶה זֶה
לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם הֵטְרָם תִּדְעַ כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם׃ וַיּוֹשֵׁב אֶת־
מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ
עֲבַדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי הֵהֱלָכִים׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה בְנֵעָרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ גִלְיָד בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ בְּצֹאֲנֵנוּ

וּבְבָקְרֵנוּ גִלְיָד כִּי חָג־יְהוָה לָנוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן
יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְכֶם רְאוּ
כִּי רָעָה נִגַּד פְּנֵיכֶם׃ וַיֹּאמֶר לָאֵלֹהֵי מִצְרַיִם וְעֲבַדוּ
אֶת־יְהוָה כִּי אַתֶּם אֲתָם מִבְּקָשִׁים וַיִּגַּרְשׁ אֹתָם מֵאֶתֶר
פְּנֵי פַרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל־מֹשֶׁה נִטָּה יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֲרָבָה וַיַּעַל
עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאֶרֶץ אֶת
כָּל־אֲשֶׁר הִשְׁאִיר הַבָּרָד׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מִטָּהוּ עַל־
אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיְהוֶה נִהַג רוּחַ־קָדִים בְּאֶרֶץ כָּל־הַיּוֹם

הַהוּא וְכָל־הַלֵּילָה הַבִּקְרָה הִיא וְרוּחַ הַקָּדִים נִשָּׂא
אֶת־הָאָרֶבֶה: ¹⁴וַיַּעַל הָאָרֶבֶה עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיִּנַּח בְּכֹל גְּבוּל מִצְרַיִם כְּבֹד מְאֹד לְפָנָיו לֹא־הָיָה
כֵּן אָרֶבֶה כִּמְהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה־כֵּן: ¹⁵וַיִּכַּס אֶת־עֵינַי
כָּל־הָאֶרֶץ וַתַּחֲשֹׁךְ הָאֶרֶץ וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב
הָאֶרֶץ וְאֵת כָּל־פְּרֵי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבְּרָד
וְלֹא־נֹתַר כָּל־יֶרֶק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־
אֶרֶץ מִצְרַיִם: ¹⁶וַיִּמָּהַר פַּרְעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם: ¹⁷וְעַתָּה שָׂא נָא
חֲטָאתִי אֲךָ הַפֵּעַם וְהַעֲתִירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיִּסַּר
מִמֶּנִּי רַק אֶת־הַמּוֹת הַזֶּה: ¹⁸וַיֵּצֵא מֵעַם פַּרְעֹה וַיַּעֲתַר
אֶל־יְהוָה: ¹⁹וַיַּהַפֵּךְ יְהוָה רוּחֵי־ם חֲזָק מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־
הָאָרֶבֶה וַיִּתְקַעְהוּ יָמָּה סוּף לֹא נִשְׂאָר אָרֶבֶה אֶחָד
בְּכֹל גְּבוּל מִצְרַיִם: ²⁰וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא
שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֵל פְּרַעֲהַ כִּי אֲנִי
הַכְּבֹדְתִי אֶת לְבָבוֹ וְאֶת לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שְׂתִי אֶתְתִּי
אֲכֹל בַּקֶּרֶב וּלְמַעַן תִּסְפָּר בְּאָזְנִי בִּנְךָ וּבֶן בִּנְךָ אֶת
אֲשֶׁר הִתְעַלְלֹתִי בַּמִּצְרִים וְאֶת אֶתְתִּי אֲשֶׁר שְׂמַתִּי
בָּם וַיִּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה וַיִּבֹּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל
פְּרַעֲהַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֲכֹלִי הַעֲבָרִים
עַד מוֹתִי מֵאַתָּה לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׂכֹחַ עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי כִּי
אִם מֵאֵן אֶתְּהַלְּכִי לְשֹׁכְחֵי אֶת עַמִּי הַגִּזְנִי מִבֵּיא מִזֹּזֵר
אֲרֻבָּה בְּגַבְכֶךָ וְכִסֶּה אֶת עֵינַי הָאָרֶץ וְלֹא יֻכַּל
לִרְאוֹת אֶת הָאָרֶץ וְאֲכַל אֶת יִתֵּר הַפִּכְלָטָה הַגְּשָׁמֶיִת
לָכֶם מִן הַבֶּרֶד וְאֲכַל אֶת כָּל הָעֵץ הַצִּמּוֹז לָכֶם מִן
הַשָּׁדֶה וּמִלֵּאוֹ בֵּיתְךָ וּבֵיתִי כָל עֲבָדֶיךָ וּבֵיתִי כָל
מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֲבוֹתֶיךָ וְאֲבוֹתַי מִיּוֹם

היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם
פרעה ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה
לנו למוקש' שכלו את האנשים ויעבדו את יהוה
אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים וישב את
משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו
עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים ויאמר
משה בצערינו ובזקנינו גרך בבנינו ובבנותנו בצאננו

ובבקרנו גרך כי חזק יהוה לנו ויאמר אלהם יהי כן
יהוה עמכם כאשר אשכלו אתכם ואת טפכם ראו
כי רעה גגד פניכם לא כן לכו גא הגברים ועבדו
את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת
פני פרעה ויאמר יהוה

אל משה גטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל
על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את
כל אשר השאיר הברד ויט משה את מטהו על

אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיְהוּהָ גָּהֶגּ רוּחַ קָדִים בְּאֶרֶץ כָּל הַיּוֹם
הַהוּא וְכָל הַלֵּילָה הַבֹּקֶר הִיָּה וְרוּחַ הַקָּדִים גָּשָׂא
אֶת הָאָרֶבָה וַיַּעַל הָאָרֶבָה עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיִּגָּז בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם כַּבֵּד מְאֹד לִפְנֵי לֹא הִיָּה
כֵּן אֶרֶבָה כִּמְהוּ וְאֶזְרִיּוֹ לֹא יִהְיֶה כֵּן וַיִּכַּס אֶת עֵינָי
כָּל הָאֶרֶץ וְתוֹזֵשֶׁךְ הָאֶרֶץ וַיֹּאכַל אֶת כָּל עֵשֶׂב
הָאֶרֶץ וְאֶת כָּל פְּרֵי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבֶּרֶד
וְלֹא גֹתֵר כָּל יֶרֶק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל
אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמְהַר פְּרַעְיָה לִקְרֹא לְמִשֶּׁה וְלֹאֲהֲרֹן
וַיֹּאמֶר זִמְטֵאתִי לִיְהוּהָ אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם וְעַתָּה שָׂא גָּא
זִמְטֵאתִי אֶךְ הַפַּעַם וְהַעֲתִירוּ לִיְהוּהָ אֱלֹהֵיכֶם וַיִּסֶר
מֵעַלֵי רֶק אֶת הַמּוֹת הַזֶּה וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעְיָה וַיַּעֲתֵר
אֶל יְהוּהָ וַיִּהְפֹּךְ יְהוּהָ רוּחַ יָם וַחֲזַק מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת
הָאָרֶבָה וַיִּתְקַעְהוּ יְמֵה סוּף לֹא גָשָׂא אֶרֶבָה אֲחֻזָּה
בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם וַיִּחֲזַק יְהוּהָ אֶת לֵב פְּרַעְיָה וְלֹא

שׁוֹכַח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

(10) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרַעֲהַ כִּי־אֲנִי
 הַכְּבֹדְתִי אֶת־לְבוֹ וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שְׂתִי אֶתְתִּי
 אֵלָה בְּקִרְבּוֹ: ²וּלְמַעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנִי בְנֵי וּבְנֵי־בְנֵי אֶת
 אֲשֶׁר הִתְעַלְלֹתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְתִּי אֲשֶׁר־שָׂמְתִי
 בָּם וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה: ³וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־
 פְּרַעֲהַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם
 עַד־מָתַי מֵאַנְתָּ לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: ⁴כִּי
 אִם־מֵאַן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַנְּגִי מִבְּיַד מִחַר
 אַרְבָּה בַּגְּבֻלָּךְ: ⁵וְכֹסֶה אֶת־עֵינַי הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל
 לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאָכַל | אֶת־יֵתֶר הַפְּלִטָּה הַנִּשְׁאַרְת
 לָכֶם מִן־הַבֶּרֶד וְאָכַל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצִּמְחָה לָכֶם מִן־
 הַשָּׂדֶה: ⁶וּמִלְאוּ בְתִיד וּבְתִי כָל־עֲבָדֶיךָ וּבְתִי כָל־
 מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאֲבֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם
 הַיּוֹתֵם עַל־הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעַם
 פְּרַעֲהַ: ⁷וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פְּרַעֲהַ אֵלָיו עַד־מָתַי יִהְיֶה זֶה
 לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם הַטֶּרֶם תִּדְעַ כִּי אֲבֹדָה מִצְרַיִם: ⁸וַיּוֹשֵׁב אֶת־
 מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲהַ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לָכוּ
 עֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי הַהֹלְכִים: ⁹וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזִנְיָנוּ וּבְנִלְךָ בְּבִנְיָנוּ וּבְכִנּוּתָנוּ בְּצִאֲנָנוּ
 וּבְבִקְרָנוּ נִלְךָ כִּי חָגִי־יְהוָה לָנוּ: ¹⁰וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן
 יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם רְאוּ
 כִּי רָעָה נִגַּד פְּנִיכֶם: ¹¹לֹא כֵן לְכוּ־נָא הַגְּבֵרִים וַעֲבֹדוּ
 אֶת־יְהוָה כִּי אַתָּה אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיִּגְרַשׁ אֹתָם מֵאֶת
 פְּנֵי פְּרַעֲהַ: ¹²וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה נִטְהַ יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאַרְבָּה וַיַּעַל
 עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֶת
 כָּל־אֲשֶׁר הַשָּׂאִיר הַבֶּרֶד: ¹³וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־מִטְהוֹ עַל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיְהִי נִהַג רוּח־קָדִים בְּאֶרֶץ כָּל־הַיּוֹם

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
 הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי
 אלה בקרבו ולמען תספר באזני בני ובני־בני את
 אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמת
 בם וידעתם כי אני יהוה ויבא משה ואהרן אל
 פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים
 עד מתי מאנת לענות מפני שלח עמי ויעבדני כי
 אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מזר
 ארבה בגבולך וכסה את עין הארץ ולא יוכל
 לראות את הארץ ואכל את יתר הפליטה הנשארת
 לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן
 השדה ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל
 מצרים אשר לא ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום
 היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם
 פרעה ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה
 לנו כמוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה
 אלהיהם הטרם תדע כי אבודה מצרים ויושב את
 משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו
 עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים ויאמר
 משה בנערינו ובזנינו ובנילך בבנינו ובכנותנו בצאנו
 ובבקרנו נילך כי חגי יהוה לנו ויאמר אלהם יהי כן
 יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו
 כי רעה נגד פניכם לא כן לכו־נא הגברים ועבדו
 את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת
 פני פרעה ויאמר יהוה

אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל
 על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את
 כל אשר השאיר הברד ויט משה את מטוהו על
 ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום

ההוא וְכָל־הַגִּילָה הַבֶּקֶר הִיָּה וְרוּחַ הַקָּדִים נִשָּׂא
אֶת־הָאָרֶבֶה: ¹⁴וַיַּעַל הָאָרֶבֶה עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיָּנַח בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם כְּבֹד מְאֹד לְפָנָיו לֹא־הָיָה
כֵּן אַרְבֶּה כְּמָהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה־כֵּן: ¹⁵וַיִּכַּסּ אֶת־עֵינַי
כָּל־הָאֶרֶץ וַתַּחֲשֹׁךְ הָאֶרֶץ וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב
הָאֶרֶץ וְאֵת כָּל־פְּרֵי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבְּרֹד
וְלֹא־נֹתַר כָּל־יֶרֶק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־
אֶרֶץ מִצְרַיִם: ¹⁶וַיִּמְהַר פְּרַעֲהַ לְקַרְא לְמִשֶּׁה וּלְאַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר חֲטֹאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם: ¹⁷וַעֲתָה שָׂא נָא
חֲטֹאתִי אִךְ הַפְּעַם וְהַעֲתִירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיִּסַּר
מִעָלַי רַק אֶת־הַמּוֹת הַזֶּה: ¹⁸וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲהַ וַיַּעֲתֵר
אֶל־יְהוָה: ¹⁹וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה רוּחֵי־יָם חֲזָק מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־
הָאָרֶבֶה וַיִּתְקַעְהוּ יָמָה סוּף לֹא נִשְׂאֵר אַרְבֶּה אֶחָד
בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם: ²⁰וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא
שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא
את הארבה ויעל הארבה על כל ארץ מצרים
וינח בכל גבול מצרים כבוד מאד לפניו לא היה
כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן ויכס את עיני
כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב
הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד
ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל
ארץ מצרים וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן
ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם ועתה שא נא
חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר
מעלי רק את המות הזה ויצא מעם פרעה ויעתר
אל יהוה ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את
הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד
בכל גבול מצרים ויחזק יהוה את לב פרעה ולא
שלוח את בני ישראל